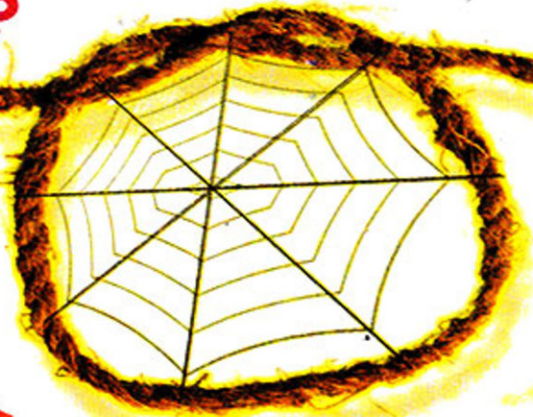

လှိုင်စာပေ

မြပုလဲခင်

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ညိုငင်တတ်စေစေ

Concept & Creation: Myat Thu Ya

အခန်း(၁)

အခုတလော ဦးအောင်နိုင်ရင်ထဲ
ခိုးလိုဦးလုလုနှင့်ဘဝင်မကျနိုင်အောင်ဖြစ်နေမိလေသည်။ ။

အလုပ်ထဲ စိတ်မဝင်စားဘဲ အပေါင်းအသင်းများ နှင့်သာ အချိန်ကုန်
... ငွေကို ရေလိုသုံးနေသော သားအတွက် ရတက်မအေးနိုင်အောင် ဖြစ်
နေမိသည်။ ။

ဒီကြားထဲ ‘ကုမ္ပဏီရုံးခန်းကို လိုက်မလာပါနဲ့ မင်း
ပုံပျက်ပန်းပျက်ကြီးက ဖေဖေရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေကို အစိပ်စိပ်အမွှာမွှာ
ကျိုးပဲ့စေလွန်းလို့ ပါ’ဟု သူ အတန်တန်တားသည့်ကြားက ရောက်လာ
သည်။ ။

ခုလောလောဆယ်ပဲ သူ့မိုဘိုင်းဖုန်းက တစ်ဆင့်

ဖေဖေ သား အောက်ထပ်ရောက်နေပြီ အသပြာသုံးစွဲရင်း ပြတ်တော
က်သွားလို့ ဘဏ်မှာ လာထုတ်ပြီး အချိန်ကုန်သက်သာသွားအောင် ဖေ
ဖေ အသင့်ပြင်ဆင်ထားပေးပါ ဖေဖေ’

‘ဘယ်လောက်လဲ’

အစည်းအဝေးခန်းက ထွက်လာသဖြင့် တော်သေးသည်။ ။ ဒီကောင့်

အကျင့်က လူရှေ့သူရှေ့မရှောင် ဇွတ်လူဆိုးလုပ်တတ်သည်။ ။

‘ငါးခုထဲပါ’

‘ငါးသောင်းလား’

သိသိနှင့် တမင် ကျီစယ်ကာ မေးလိုက်သည် ။
သားအပေါ်ဘဝင်မကျနိုင်သော်လည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက မိတဆိုးဖြစ်
၍ အချစ်ပိုကာ အလိုလိုက်ထားသည်။ ။ သားမျက်နှာအညိုမခံ။ သားမျက်
နှာညိုလျှင် သူ မနေတတ်။ ဒါကြောင့်လည်း သားက သူ့အပေါ်ဆိုးနွဲ့ကာ
အနိုင်ယူနေခြင်းဖြစ်မည်။

‘ဟာ ဖေဖေကလည်း သိရဲ့ သားနဲ့ ဒါပဲနော် သားအခု ဖေဖေရုံးခန်း
လာဖို့ ဓာတ်လှေကားထဲ ရောက်နေပြီ’

သားတော်မောင်က ဖုန်းခလုတ်ကို ဦးအောင် ပိတ်လိုက်သည် ။ သူ
က ဖုန်းမှ Inter Con: ဖြင့် တူတော်မောင် ထင်ရှားကို လှမ်းခေါ်လိုက်သ
ည် ။

‘ထင်ရှား’

‘ဗျာ လေးလေး’

‘မင်းညီတော်မောင်အတွက် ငွေငါးသိန်း ထုတ်ပေးလိုက်စမ်းပါကွာ’

‘မနက်ကပဲ ယူသွားသေးတယ်’

‘ပေးလိုက်စမ်းပါကွာ ထုတ်ခဲ့လိုက်။ သူ့အသုံးလိုလို့ ဖြစ်မှာ ပေါ့’

‘ဪ လေးလေး... ဦးတိုက်နဲ့ ဦးမိုးယံ နှစ်ယောက်စလုံးက အကယ်
ဒဓိတွေ မွေးထုတ်နေလို့ အပြိုင်အဆိုင်ပဲ ဝေခွဲရခက်နေရင် ဖိုးသားကို
မေးကြည့်လိုက်ပါလား။ သူက လိုင်းစုံတယ်’

သူ ဘဝင်မကျနိုင်သော လုပ်ငန်းတစ်ခု ခေါင်းထဲသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ ။

‘ဖေဖေ’

တံခါးမခေါက်ဘဲ အသံမပြုဘဲ ဝင်လာသည်။ ။ ဝတ်ထားသည် ကကိုးရိုးကားယား၊ ဆံပင်က နီကြောင်ကြောင် အလယ်ခွဲဘုတ်သိုက်။ အင်္ကျီကလည်း ကြောင်ကြောင်ကျားကျား၊ ဘောင်းဘီကလည်း ပွလိုက်သည် မှ နောက်တစ်ထည်တောင် ထပ်ချုပ်၍ ရသေးသည်။ ။

အမေ၏ ချောမောသောရုပ်အဆင်းရူပကာနှင့် ဖခင်၏ ခန့်ညားသော အသွင် မြင့်မားသောအရပ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားရုံမက ဖြူဝင်းသောအသားအရည်က သား၏ အလှကိုပို၍ တောက်ပစေသည်။ ။ သို့သော် ထိုလှပခန့်ညားသော သူ့ရုပ်အင်္ဂါအဆင်းတို့ သည် သူ၏ သရုပ်ပျက် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအောက်ဝယ် မှေးမှိန် ပျောက်ကွယ်သွားသယောင် ဖြစ်နေသည်။ ။ ဦးအောင်နိုင် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

‘ဝင်မယ်ဆိုရင် တံခါးလေး ဘာလေးခေါက် အသံလေး ဘာလေးပြုဦးမှ ပေါ့ ဖိုးသားရယ်’

‘ဟာ... ကိုယ့်အဖေအခန်း ကိုယ်လာတာပဲ ဒါတွေဟာ အပိုအလုပ်တွေပါ။ ဘယ်မှာ လဲ ဖေဖေ သားမှာ ထားတဲ့ အသပြာ’

အဖေဘေးနားကပ် လက်ဝါးဖြန့်ခံသည် မှာ ငယ်ငယ်ကတည်းကမပြောင်းလဲသော အကျင့်ပင်။ ဒါတောင် အသက်အစိတ်ရှိ လာပြီး ကွန်ပျူတာနှင့်ကျောင်းပြီးသွား၍ အဖေပေါင်ပေါ် တက်မထိုင်တော့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ အသက် ၂၀လောက်အထိ အဖေပေါင်ပေါ် တက်ထိုင်တတ်တုန်း ဖြစ်သည်။ ။

ယခုထက်ထိတော့ အဖေ၏ နှစ်ယောက်အိပ်ကုတင်ကြီးပေါ်၌ စိတ်
လိုလျှင် လိုသလို လာအိပ်တတ်သေးသည်။ ။

ဒီအရွယ်အထိ မရင့်ကျက်နိုင်သေးသဖြင့် သူ စိတ်မောနေရခြင်းဖြစ်
သည်။ ။

‘ဘယ်လိုလဲ ပါပါ ဒယ်ဒီ ဖေဖေ လက်ညောင်းလှပြီ။ လက်ညောင်းခ
အသပြာ ပိုတိုးတောင်းလိုက်မှာ နော်’

‘ထင်ရှား ယူလာပါလိမ့်မယ်ကွာ။ ထိုင်စမ်းပါဦး ဖိုးသားရယ်’

‘ထိုင်ရမှာ ညောင်းတယ် ဖေဖေရာ ကိုကို့ဆီ လိုက်သွားရမလား’

‘မလိုက်နဲ့ သူ့ရုံးခန်းမှာ ဆိုရင် လူတွေများ တယ်။ မင်းပုံစံကြီးနဲ့
လား’

ထိုစဉ် ထင်ရှားထံမှ ဖုန်းခေါ်သံထွက်လာသည်။ ။

‘လေးလေး ဦးတိုက် ရောက်လာပါပြီ၊ ခေါ်ခဲ့ရမလား’

‘ခေါ်ခဲ့လေ... မင်းညီတော်မောင်အတွက်ပါ တစ်ခါတည်းယူခဲ့နော်။
ဒီမှာ တောက်တဲ့ ကပ် ကပ်နေပြီ။ အသပြာ မိုးမရွာမချင်း ခွာမယ့်ကောင်
မဟုတ်ဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့ ယူလာခဲ့ပါ့မယ်’

ဦးအောင်နိုင် ထင်ရှားနှင့် ပြောအပြီးတွင် သားတော်မောင်ကို
လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သားက သူ့ရုံးခန်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်နေရာက

‘ဖေဖေ ဒါ ဘယ်မှာ ဆောက်မလို့လဲ’

လုံးချင်းဟိုတယ်ပုံစံကို ကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။ သူ့မျက်ဝန်းဝယ်
ထူးဆန်းနေသယောင်ယောင်ရှိသည်။ ။

‘အင်းလေးမှာ လေ သား ဒါကြောင့် ရေပေါ်ဟိုတယ်ဆိုတော့ ပေါ့ပေါ့ ပါးပါးပုံစံတွေ ချထားတာ’

‘ဪ နိုင်ငံခြားပစ္စည်းတွေ မသုံးဘဲ မြန်မာ့သဘာဝ အရင်းအမြစ် တွေချည်းပဲ သုံးပါလား ဖေဖေ’

သူ သားကို အံ့အားသင့်သွားသည်။ သားကိုယ်ပေါ်မှာ ပြည်တွင်းဖြစ် ဆိုလို့ မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်း ခန္ဓာကိုယ်ကလွဲ၍ ကျန်တာမရှိချေ။ ထိုသူ ပါးစပ်မှ ထွက်လာသောစကားမှ ဟုတ်ပါလေစ။ ထိုအခိုက်အတန့်၌ပင် တံခါးမှ ထင်ရှားက အသံပြုကာ ဧည့်သည် နှစ်ဦးနှင့်အတူ ဝင် လာလေ သည်။

‘ဟား လေးစားပါတယ်။ အကယ်ဒမီ နှစ်ထပ်ကွမ်း ဒါရိုက်တာကြီး ဦးတိုက်ပါလား။ လေးစားပါတယ်’

သားတော်မောင်က လက်နောက်ပစ်ပြီး ဦးညွှတ်ကာ နှုတ်ဆက်စ ကားများ ဆိုလိုက်သဖြင့် ဦးအောင်နိုင်မှ ဒါရိုက်တာဦးတိုက်ကို မျက်နှာ ပူမိလေသည်။ သား၏ အပြုအမူသည် ပေါ့ပျက်ပျက် ရွတ်နောက်နော က်စတိုင်လ်ဟု သူယူဆသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

‘ဟဲ့ ဖိုးသား လူကြီးကို’

‘လူကြီးမို့လို့ သားက လေးလေးစားစားဦးညွှတ်ဂုဏ်ပြုတာပဲ ဖေဖေ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

ဝီဘိ ကလေးတစ်ဦးလို သူ ဘာမှ မသိနားမလည်သောမျက်နှာပေးဖြ င့် အဖေကိုကြည့်ကာ မေးလိုက်ပုံကြောင့် ဦးအောင်နိုင်ပြီးကာ

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ဆရာ ထိုင်ပါ’

ဦးအောင်နိုင် ဆိုဖာဆက်တီ၌ ဦးတိုက်ကိုဧည့်ခံလိုက်သည်။ ဦးတို

က် မျက်လုံးက တစ်နေရာသို့ ရောက်နေသည် ။

‘ကိစ္စက ဒီလိုဗျ’

သူ စကားစလို့ မရသေး။ ဦးတိုက်က သူ့ကို ကျော်ကာ သူ့နောက်ကျောဘက်သို့အာရုံစုစည်းစူးစိုက်ကာ ကြည့်နေလေသည် ။ သူ နောက်သို့ ငဲ့စောင်းကြည့်လိုက်သည် ။ သူ့သားတော်မောင်နှင့် ထင်ရှား။

သားတော်မောင်က ထင်ရှားလက်ထဲမှ ငွေစက္ကူအုပ်လိုက်တွေကိုနှိုက်ယူကာ တစ်အုပ်ချင်းကို သူဝတ်ဆင်ထားသော အင်မတန်ကြီးမားသည့်ဘောင်းဘီမှ များ ပြားလှသော အိတ်ကပ်များ သို့ တစ်အုပ်ချင်းစီထည့်ရင်း အလုပ်များ နေသည် ။ နှုတ်ကလည်း ဆီမန်းမန်းသလို

‘ကိုကို... သားမှာ ရှိသမျှ အိတ်ကပ်တွေ ဆန့်သလောက်ပေးရမှာ ဗျ လိုရင် နောက်တစ်ခါ ထပ်လာလို့ ကိုကိုတို့ ပဲ အလုပ်ရှုပ်ရမှာ ’

‘ဟ ကိုကို ငါးခုပဲ ယူလာတာ’

‘မရဘူးဗျာ လိုရင် အိမ်မှာ ပြန်ယူ ကိုကိုက သော့ကိုင်ပဲ’

ရှိသမျှအိတ်ကပ်က ၇ခု။ ဘုရားရေ။ သွားပြန်ပြီခုနှစ်သိန်းဟု ဦးအောင်နိုင်ဘုရားတရားရင်း သား၏ အပြုအမူများကို ချစ်စနိုး ငေးကြည့်နေသည် ။ ဒီကောင်က ချစ်စရာကောင်းသည် ။ ချစ်မွေးပါသည် ။ သူ ဘယ်လောက်ဆိုးဆိုးတေတေ တစ်အိမ်သားလုံးက ဝိုင်းချစ်ကြသည် ။ အလိုလိုက်ကြသည် ။

ဒါကြောင့်လည်း ဒီကောင်ဆိုးနေခြင်းဖြစ်သည် ။

သူ လိုချင်တာလည်း ရရော အစ်ကိုဖြစ်သူ ပါးကိုဆွဲလိန်ပြီးပြေးထွက်သွားလေသည် ။ အဖေနှင့်ဧည့်သည် ကို နှုတ်ဆက်ရကောင်းမှန်းမ

သိတော့။ ထင်ရှားက မျက်နှာရဲပြီးကျန်ရစ်ခဲ့လေသည် ။ ဦးတိုက်က သူ့
ရုံးခန်းအတွင်းမှ သားတော်မောင်ပျောက်ကွယ်သွားမှ အသံစတင်ထွက်
လာသည် ။

‘သူ သူက ဘယ်သူလဲဗျ’

‘ကျွန်တော့်သားလေ’

သားအတွက် ဂုဏ်ယူဝံ့ကြွားစွာဖြင့် မပြောရဲသော်လည်း ဖခင်တစ်
ယောက်၏ မေတ္တာဖြင့် ရဲဝံ့စွာ ဝန်ခံလိုက်သည် ။

‘မိတဆိုးတစ်ဦးတည်းသောသားမို့လို့ ဗျာ နည်းနည်းတော့ဆိုးချင်တ
ယ်ဗျ ဒါပေမယ့် ရမ်းရမ်းကားကားမရှိပါဘူး’

‘ကျွန်တော်တော့ သဘောကျသွားပြီ ဦးအောင်နိုင်’

‘ဗျာ’

သူ နားမလည်ဟန်ဖြင့် ဒါရိုက်တာဦးတိုက်ကိုကြည့်လိုက်သည် ။ ဦး
တိုက်က

‘ခင်ဗျားရဲ့ အင်းလေးက ရေပေါ်ဟိုတယ်လုပ်ငန်းအတွက်
အခြေခံပြီးရိုက်ချင်တဲ့ ကား ဗီဒီယိုဗီဒီရုပ်ရှင်ကားကြီးအတွက် မင်း
သားအခက်အခဲရှိနေတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ် မြန်မာပြည်မှာ မင်းသားရွှေခေတ်မဟုတ်လားဗျာ။ ဒါ
ပေမယ့် မင်းသမီးလည်း ရှားတာပဲဗျ’

‘မင်းသမီးကိုတော့ ဘော့စ်က ဘယ်သူ့ကိုလျာထားလို့ လဲ’

‘ထင်ရှားလေ... သူသဘောကျတဲ့ မင်းသမီး သွန်းနဲ့သာခင်ကို လျာ
ထားတယ်’

‘သွန်းနံ့သာခင်... အင်း... ကျွန်တော်လည်း သူ့ကို သဘောကျတယ်။ ရုပ်ချောတယ်။ အရပ်မြင့်တယ်။ သူနဲ့ တွဲဘက်ညီတဲ့ အရပ်မြင့်မြင့်မင်း သားတွေက ရှားတယ်။ ရှိတာတွေက အသက်ကြီးကုန်တော့ အစ်ကိုခန်း အဖေခန်းရောက်ကုန်ပြီ။ ခင်ဗျားသား အရပ်အမောင်းနဲ့ ဆိုရင် သူနဲ့ လိုက်ဖက်ညီတယ်။ အကယ်ဒမီမင်းသမီးဆိုတော့ ခင်ဗျားသားကိုလက်တွဲ ခေါ်နိုင်တယ်’

‘ခင်ဗျားတို့ က ကျိန်းသေတွက်နေတာကိုး ဒါရိုက်တာကြီးရယ်။ ကျွန်တော့်သားက ဂျစ်ပစီဗျ ရွက်ကျပင်ပေါက်လို ကျတဲ့ နေရာမှာ အပင်ပေါက်ချင်တဲ့ ကောင်မျိုး။ အလုပ်အကိုင်လည်း မယ်မယ်ရရမလုပ်။ ခုထက်ထိ ကလေးလိုပဲ အနှောင်အဖွဲ့နဲ့ နေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး မဖြစ်ပါဘူးဗျာ’

‘ဘော့စ်ရဲ့ သားကို မေးကြည့်ပါဦးလား။ သူ သီချင်းတွေ ဘာတွေ ကာရာအိုကေတို့ ဘာတို့ မဆိုဘူးလား’

‘ဆိုပါတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တော့ ဆိုနေတာပဲ မဖြစ်ပါဘူးဗျာ။ အခြားမင်းသားကိုသာ စဉ်းစားပါ’

‘အေးဗျာ ကျွန်တော်ကလည်း ဒါရိုက်တာပီပီ မြင်မြင်သမျှ သရုပ်ဆောင်နေရာ အစားထိုး ကြည့်ကြည့်နေမိပြီထင်ပါရဲ့ ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားသားက ဓာတ်ပုံစားမယ့်ရုပ်ဗျ။ လူချောချော ဆွဲဆောင်မှုတော်တော်ရှိတဲ့ ရုပ်မျိုးဗျ’

‘ဒါတော့ ဟုတ်တယ်ဗျာ လူကသာ ဘာမှ မဟုတ်သေးတဲ့ ကောင်ကို လာလိုက်တဲ့ ဖုန်းတွေက တဂွမ်ဂွမ် မိန်းကလေးတွေ အများ ဆုံးပါပဲ’

‘ရုပ်က ဖြောင့်တာကိုးဗျ’

‘သူနဲ့ ကျွန်တော် ထပ်တွေ့ချင်သေးတယ်ဗျာ’

ဦးတိုက်၏ တပည့် ကိုမောင်မောင်ဆွေက ဝင်ပြောလိုက်ရာ ဦးအောင်နိုင် အတော်လေး ခေါင်းစားသွားသည်။ ။

သား၌ ဝါသနာပါနေသော ဗီဇအမြဲတေ မျိုးစေ့ကတော့ ရှိကိုရှိရမည်။

သူ့သား ဘာဝါသနာပါလဲ။ သူ ပင့်သက်ရှိက်လိုက်မိသည် ။ သားသည် ဂျေမိ ကစားမည်ဆိုတုန်းက ဂျေမိအိတ်တွေဝယ်၊ ဂျေမိကွင်းမျိုးစုံ၌ ကစား၊ ကုန်လိုက်သည့်ပိုက်ဆံက သောက်သောက်လဲ။ နောက်တော့ ဘောလုံး၊ နောက်... ကြက်တောင်၊ ရေကူး၊ မြင်းစီး စုံလို့ ...။

တစ်ခါမှ တော့ ဖခင်အလုပ်ကို စိတ်မဝင်စား။ စာတော့ ဖတ်သည် ။ ဂျာနယ် မဂ္ဂဇင်း ဆိုလျှင် ပြည်တွင်းပြည်ပ အလွတ်မပေးတတ်။ အခွေလည်း ကြည့်သည် ။ ကာရာအိုကေဆိုသည် ။ ဂီတာတီးသည် ။ အဲဒီအလုပ်ကတော့မပြောင်းလဲ။

‘ဘယ်လိုလဲ ဘော့စ် ကျွန်တော်တို့ နဲ့ ပေးတွေ့နိုင်မလား’

ဦးတိုက်ကပါ ပြောလာပြန်သဖြင့် သူက

‘ကျွန်တော် သားနဲ့ ဒီည အရင်ဆွေးနွေးကြည့်ပါဦးမယ် ပြီးမှ စကားပြန်မယ်’

‘ဒီလိုဆို မင်းသားစရိတ် လျော့သွားနိုင်တယ်’

‘သူ့ကို သုံးရင် ကျွန်တော့်အတွက်တော့... မှန်းထားတာထက် အဆတစ်ရာ ပိုကုန်သွားမှာ ကျိန်းသေတယ်’

‘ဒါကတော့ဗျာ ဘော့စ် ရှာသမျှ ပိုက်ဆံဟာ သူ့အတွက်ပဲ မဟုတ်လား’

‘ဒါတော့ ဒါပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် သူ့ဘဝကို ရည်မှန်းချက်တစ်ခုတော့ ထားစေချင်ပြီဗျာ။ စွဲမြဲတဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်စေချင်ပြီ’

‘ဖြစ်လာမှာ ပါ ကျွန်တော်တော့ သူ့အရည်အသွေးကို မြင်နေတယ်။ ဟိုမှာ ကြည့်ပါဦး ခင်ဗျားသားဓာတ်ပုံ မျက်လုံးက ညှို့ဓာတ်ပါတယ်။ နှုတ်ခမ်းက ပီရီပြီး လုပ်မယ်ဆို ပီပြင်အောင် လုပ်မယ့်ရုပ်မျိုး။ မျက်နှာမှာ အကြည်ဓာတ် အလင်းဓာတ်ရှိတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ရုပ်ရှင်အနုပညာမျက်လုံးနဲ့ ကြည့်ရင် မာန်ပါတဲ့ ရုပ် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိတဲ့ ရုပ်မျိုး သူဌေးသားရုပ်မျိုး။

‘အင်း... ဒါကြောင့် မီးရောင်စုံ အပူဒဏ် လေဒဏ် မိုးဒဏ်တွေကို ခံနိုင်ပါ့မလားလို့ လဲ စိုးရိမ်သေးတယ်’

‘ဇာတ်လမ်းက ဒရမ်မာပဲ ခင်ဗျားရဲ့ ရေပေါ်ဟိုတယ်ကို တိုးရစ်ဇင် တွေလိုမှဝင်လာဖို့ အဓိကဆွဲဆောင်မှာ မဟုတ်လား။ ခင်ဗျားသားက အလှသက်သက်နဲ့ အချစ်ဇာတ်လမ်းနဲ့ ရောကျိုပေးမှာ အောင်မြင်မှာ ပါဗျာ ... မင်းသမီးကလည်း အလှဆုံး လူကြိုက်အများ ဆုံး အကယ်ဒမီမင်းသမီးကို သုံးထားတာ ပေါ့သေးသေးမှ မဟုတ်တာ’

နဂိုကတည်းကမှ ဘဝင်မကျနိုင်သေးသော အလုပ်၌ သားပါ ထည့်သုံးရမည့်အရေးဆိုတော့ ဦးအောင်နိုင် ပို၍ ဦးနှောက်စားရလေပြီ။

အလုပ်တစ်ခုကိုလုပ်လျှင် အောင်မြင်မှ ။ အောင်မြင်ရုံသက်သက်ထက် ထိပ်ဆုံးရောက်မှ ကျေနပ်တတ်သော သူ့အတွက်တော့...

‘ကောင်းပြီ ဦးတိုက် ကျွန်တော် သားနဲ့ ဒီည ဆွေးနွေးမယ်။ မနက်ဖြန် ဒီအချိန်မှာ ခင်ဗျားကို အကြောင်းပြန်မယ်။ သားနဲ့ ဖြစ်ရင် ဈေးတစ်မျိုး မဖြစ်ဘူး ဆိုရင်တော့ ဈေးတစ်မျိုး ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ မနက်ဖြန်မှ စာချုပ်ချုပ်မယ်ဗျာ။ အဲ အမြန်လိုချင်တယ်။ ပွင့်လင်းရာသီအမှီ

လိုချင်တယ်’

‘မြန်လေကောင်းလေပေါ့။ နားလည်ပါတယ်။ မင်းသမီးကလည်း သူ့စိတ်ကြိုက်ကားမှ ရွေးလက်ခံတယ် တစ်ဘရိတ်ထဲ အချိန်ပေးမယ်လို့ ပြောထားတယ်’

ထိုနေ့ ထိုကိစ္စကို ဆက်ရန်ရှိသေးသည် နှင့် အဆုံးသတ်လိုက်ရလေသည်။ ။

ည သားတော်မောင်ကိုပြောဖို့ အရေး ကျားမြီးသားဆွဲလိုက်ချင်သည် ။ ဘာတွေများ အခွင့်အရေးတွေ တောင်းဆိုဦးမည်မသိနိုင်။ ဦးအောင်နိုင်သက်ပြင်းချ လိုက်လေသည် ။ ‘အောင်ဆောက်လုပ်ရေးနှင့် ဟိုတယ်ချုပ် နှင့် ခရီးသွားလုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်သူဌေးဦးအောင်နိုင်’အတွက် တကယ့်ကို ကျားမြီးဆွဲရမည့်ပြဿနာနှင့် ကြုံလေပြီထင်။

အခန်း(၂)

ဦးတိုက်ကို အံ့အားသင့်စွာဖြင့် သွန်းနံ့သာခင်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

အညာသားပီပီ အသားညိုညိုတုတ်တုတ် ရုပ်ရည်က ခပ်ကြမ်းကြမ်း
။ သို့သော် အနုပညာ မြို့တော် ဖြစ်သော မန္တလေးသားပီပီ အနုပညာမျှ
က်စိကတော့ အင်မတန် ထူးခြားပြောင်မြောက်သူဖြစ်သည်။ ။

ဆရာရင်းက ဦးမိုးယံ။

သို့သော် ဦးမိုးယံနှင့်ပတ်သက်သောစွဲချက်က သွန်းနံ့သာခင်၏
ဘဝမြောင်းထဲရောက်ဖို့ ပြင်းထန်လှသည်။ ။

သစ္စာနှင့်အမှန်တရားကို နဂိုကတည်းက ကိုးကွယ်ကာအစစအရာ
ရာသတိကြီးစွာထားခဲ့သောကြောင့်သာလျှင် ယနေ့အထိ သွန်းနံ့သာခင်
နာမည်ရှိနေသေးခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ထို့ကြောင့် ဒါရိုက်တာဦးမိုးယံနှင့်ကားဆိုလျှင် သွန်းနံ့သာခင် လက်
မခံတော့ချေ။

အောင်ကုမ္ပဏီက ထုတ်လုပ်မည့်ကားအတွက် ပထမဦးမိုးယံနှင့်ဟု
ကြားလိုက်သေးသည်။ ။

‘အောင်မန်နေဂျာက’သွန်းနံ့သာခင်နှင့်မှ ရိုက်ချင်သည် ဟု ဆိုပြန်

သောအခါ ဦးမိုးယံက သွန်းနံ့သာခင် လက်ခံမခံ မေးကြည့်ပါ။ လက်မခံ
ဘူးဆိုရင် နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးကိုသာ ရွေးချယ်ဖို့ ပြောခဲ့သည်။ ။

နောက်ဆုံး အောင်မန်နေဂျာက သွန်းနံ့သာခင်ကို ရွေးချယ်လိုက်ပုံရ
သည်။ ။

ဦးတိုက် မိမိထံရောက်လာသည်။ ။

မင်းသားကိစ္စ ပြောပြသောအခါ အံ့အားသင့်ကာ ဦးတိုက်ကို ငေးကြ
ည့်မိလျက်သားဖြစ်သွားသည်။ ။

‘ဘာဖြစ်လို့ လဲ မင်းသမီး’

‘ဪ အင်းလေးကန် ရေပေါ်ဟိုတယ်ရှုခင်းကို ဦးစားပေးသက်သ
က်နဲ့ စီးပွားရေးကြော်ငြာဆန်ဆန် ရိုက်မယ့်အပြင် ကုမ္ပဏီဘော့စ်ရဲ့
သားကိုပါမင်းသားတင်တယ်ဆိုတော့ ကျွန်မတော့ စိတ်ပျက်ချင် လာပြီ’

ဦးတိုက်က သူ၏ ဇာတ်ညွှန်းဆရာကို လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ဆရာဇာတ်က မင်းသမီးဇာတ်လား မင်းသားဇာတ်လား’

‘မင်းသမီးဇာတ်ပါ ဒါပေမယ့် မင်းသားရဲ့ လုပ်ခွင့်ကလည်း တော်
တော်များ တာပဲ’

သွန်းနံ့သာခင် စိတ်မဝင်စားချင်တော့။

ဒါရိုက်တာဦးတိုက်ကိုလေးစားလွန်းသဖြင့် ငြင်းပယ်ရန် ခက်နေသ
ည်။ ။

‘အခြားဇာတ်ပို့တွေကော ပါသေးလား’

‘ပါပါတယ် မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ပါ။ မင်းသမီးအတွက် ဇာတ်လမ်းအကျ
ဉ်းယူလာပါတယ်ဗျာ။ စိတ်မပျက်ပါနဲ့ လုပ်ခွင့်တွေ အများကြီးရမယ့်

ကားပါ ပေါက်သွားနိုင်တယ်’

သွန်းနံ့သာခင် စိတ်ထဲကတော့ ‘မထင် မထင်’ဟု အော်မိလေသည်။
ပိုက်ဆံရှိရုံနှင့် ကင်မရာရှေ့ ရောက်လာမည့်သူသည် မင်းသားတဲ့ လား။

‘ကန်တော့ပွဲ ဘယ်တော့လဲ’

‘လျှို့ဝှက်ထားတယ်’

‘ရှင်’

‘မင်းသမီးကိုတော့ ပြောပါ့မယ်။ အင်းလေးဘက် ရှုတင်က များ တယ်။ အဲဒီကိုအရင်သွားပြီး အဲဒီမှာ ပဲ ကန်တော့ပွဲပေး စရိုက်မယ့်အစီအစဉ်ဗျ’

သွန်းနံ့သာခင် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

ရေမကူးတတ်သော သူ့အတွက် ရေပေါ်ဟိုတယ်သည် အထူးအဆန်းဖြစ်နေသည်။

‘နောက် ဇာတ်လမ်းကလည်း တောင်ကြီး ကလော ပင်းတယ အဲဒီက ဟိုတယ်တွေ ပြုပြင်ဖို့ အတွက်နဲ့ နယ်သစ်ရှာတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် သူဌေးလည်း ဖြစ် ဆောက်လုပ်ရေးအင်ဂျင်နီယာလည်း ဖြစ်တဲ့ မင်းသားနဲ့ အကျိုးတူပူးပေါင်းဆောင်ရွက်တဲ့ ကုမ္ပဏီက ဗိသုကာပညာရှင် အင်ဂျင်နီယာမလေး မင်းသမီးရဲ့ အချစ်ဇာတ်လမ်းသက်သက်ပဲ။ လှပတဲ့ ဒရမ်မာဇာတ်လေးဗျ။ မင်းသမီးနဲ့ လိုက်တယ်။ ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ။ စိတ်ဝင်စားသွားမှာ ပါ။ ရုပ်နဲ့ ရှုခင်းအလှတွေနဲ့ ဆွဲဆောင်မှုက တစ်ဝက်ပါနေပြီ’

သွန်းနံ့သာခင်ရင်ထဲ ဘဝင်မကျနိုင်သေး။ စီးပွားရေးသမားများ အတွက်တော့ အကျိုးအမြတ်မရှိဘဲ ဘာအလုပ်မှ လုပ်မည်မဟုတ်ချေ။

မင်းသားဈေးကောင်းနေသဖြင့် မင်းသားစရိတ် သက်သာစေရန် သားကို မင်းသားတင်ရိုက်ခြင်းဖြစ်မည်။ သူဌေးသားလူပေါ်ကျောတစ်ဦးကို တွဲဘက်သွားရမည်။ အပေးအယူ အပို့အပင့်တွေမှ နားလည်ပါ့မလား။ အင်း သွန်းနံ့သာခင်အတွက်တော့ ပင်ပန်းဖို့ ဖြစ်လာဦးမည်။

‘အခုမှ ကင်မရာရှေ့ရောက်မယ့်သူကို လက်တွဲခေါ်ရမယ်ဆိုတော့ သွန်းနံ့သာခင်တို့ တော့ မောပေဦးပေါ့ ဟုတ်လား ဆရာ’

‘အံ့မယ် ညည်းက ကောင်လေးကို မမြင်ဖူးသေးလို့ ပါ။ မြင်ရင်သဘောကျသွားမှာ ပါ။ အဖြူသက်သက်လေးဆိုတော့ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အရောင်ဆိုးလို့ ရတာပေါ့။ ကျုပ်ကို ညည်း မယုံဘူးလား’

ဦးတိုက်က အညာလေသံနှင့် ပြောလိုက်သည် ။

ဦးတိုက်၏ မျက်နှာ၌ ပေါ်လွင်နေသော အားရကျေနပ်မှုက မျှော်လင့်ချက်သန်းနေသည် ။

‘အင်းလေ ဆရာဒီလောက်တောင် အာမခံနေမှ တော့ ကျွန်မ ငြင်းလည်း အပိုပဲဖြစ်မှာ ပေါ့’

‘ညည်းက ငြင်းချင်သေးလို့ လား ညည်း ဇာတ်လမ်းဖတ်ကြည့်ပါဦး။ ပြီးမှ ကျုပ်ကို ကျေးဇူးတင်သွားမှာ နောက်ပြီး သူဌေးတူက ညည်းကို (Request) လုပ်ထားတာ ကိုင်းဒီမှာ ညည်းအနုပညာကြေး၊ ရက်က ရှေ့အပတ်နော်။ ညည်းကိုဦးစားပေးရိုက်ရမှာ မင်းသားကို ရက်ပေးစရာ မလိုတော့ဘူး။ လုပ်ပိုင်ခွင့် အပြည့်အဝ ရထားတာ အသုံးချပေတော့ မင်းသမီး’

သွန်းနံ့သာခင်၏ သရုပ်ဆောင်ခအနုပညာကြေးငွေများကို စားပွဲပေါ်၌ ပုံတင်လိုက်သည် ။ ပူစူးက ဘဏ်ထုပ်များ ဖြစ်သဖြင့် အုပ်အရေအတွက်

က်ကိုသာ စစ်ယူလိုက်သည်။ ။

သွန်းနံ့သာခင်က စာချုပ်ဖတ်လိုက်ပြီး လက်မှတ်ထိုးပေး လိုက်လေသည်။ ။ ကိစ္စအားလုံး ပြီးစီး၍ ဦးတိုက် ပြန်သွားလေသည်။ ။ သွန်းနံ့သာခင်စိတ်ထဲ၌ မအီမလည်ကြီးဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ ။

ယခုမှ ကင်မရာရှေ့ရောက်မည့်သူဆိုတော့ ကလေးတစ်ယောက်အပေါ် တာဝန်ကြီးမှုမျိုးကို ထမ်းဆောင်ဖေးမရမည့် သဘောပင်။

အင်းလေ ဘာတတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ မိမိကိုယ်တိုင် နှစ်သက်မြတ်နိုးခဲ့မင်စွာဖြင့် ရွေးချယ်ထားသောလမ်းပေပဲ။ ကျရာဏ္ဍကို ကျရာလူနှင့်တွဲဘက်ကာ အနုပညာမှော်ဝင်စားလို့ သရုပ်ဆောင်ရပေဦးမည်ပေါ့။

သွန်းနံ့သာခင် စိတ်ကို ခုံးခုံးချဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သောအခါ၌ စိတ်သက်သာရာရသွားပြီး ဇာတ်လမ်းကိုစဖွင့် လိုက်လေသည်။ ။

ဇာတ်ညွှန်းခေါင်းစဉ်ကို စဖတ်လိုက်သည် နှင့် လှပသောမျက်ဝန်းလေးသည် တောက်ပလာသည်။ ။

ခေါင်းစဉ်ကတောင် မိမိအားဆွဲဆောင်သွားလေပြီ။

ဦးတိုက်၏ ‘ဖတ်ကြည့်ပါ စိတ်ဝင်စားသွားမှာ ပါ’ဟူသော စကားက ခေါင်းစဉ်နဲ့ တင် မှန်နေလေပြီ။

‘အိပ်မက်နန်းတော်’တဲ့။ ။

အင်း မင်းသမီးဇာတ်ပဲ ဖြစ်မှာ ပါဟု ကျေနပ်စွာတွေးလိုက်မိလေသည်။ ။

အခန်း(၃)

စာစောင်များ ရုပ်ရှင် ဗီဒီယိုထဲတွင် သာ မြင်ဖူးသော မင်းသမီးကို ယခုလို မျက်ဝါးထင်ထင်တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ အံ့ဘွယ်အောင် အံ့အားသင့်သွားသည်။ ။

ဘာရောင်စုံမှ လိမ်းကျံထားခြင်းမရှိသော မျက်နှာဖူးဖူးမွတ်မွတ်လေး မှာ ပင်ကိုယ်အသားအရေအလှ၊ မျက်လုံးအကြည်ဓာတ်၊ ဖြောင့်စင်းသောနှာတံ၊ နီထွေးသော နှုတ်ခမ်း၊ ကော့မျက်တောင်နက်များ နှင့် ဇင်ယော်တောင်မျက်ခုံး၊ တစ်ခုချင်း ဖြုတ်ကြည့် တစ်ခုချင်းလှသည်။ ။ ရှိရှိသမျှ အလှဆုံးများကို စုပေါင်းပိုင်ဆိုင်ထားသော မင်းသမီးကို တအံ့တဩစိတ်ဝင်စားစွာငေးကြည့်မိသည်။ ။ မင်းသမီးက ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသောပရိတ်သတ်ကို လက်မှတ်ထိုးပေးရာမှ ရုန်းထွက်ပြီး သူတို့ ပြည်တွင်းခရီးစဉ် ဧည့်ဝင်ပေါက်သို့ ဝင်လာသည်။ ။

ရိုးရိုးလေးနှင့်ယဉ်ကာ မဟာဆန်သောမင်းသမီးကို အံ့ဘွယ်အောင် မျက်တောင်မခတ်တမ်းငေးကြည့်နေမိသည်။ ။

လှလိုက်တာ။ သူမြင်ဖူးသမျှမိန်းမချောတွေထဲမှာ အလှဆုံးအချောဆုံးဟု သူ အသိအမှတ်ပြုလိုက်သည်။ ။

‘ဒါရှိက်တာကြီး လေယာဉ်ပေါ်တက်လို့ ရရင် သွားမယ်လေ’

‘မင်းသမီးကို စောင့်နေတာပဲ’

‘ရောက်ပြီပဲ သွားစို့’

‘နေဦး ဒီမှာ မင်းသား’

ဦးတိုက်က မိတ်ဆက်ပေးသောအခါ သူ အလိုလို ရှက်ကာ မျက်နှာ
တစ်ပြင်လုံး ထူပူသွားလေသည်။ ။

သွန်းနံ့သာခင်

အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ဦးတိုက် မိတ်ဆက်ပေးသောသူကို ကြည့်လိုက်
သည်။ ။

ရင်ထဲ၌ ဟယ် ချစ်စရာလေး...။ ချောလိုက်တာ။ ယောက်ျားတန်မ
ယ့် ချောလွန်းတယ်ဟု ရေရွတ်ကာ ကောက်ချက်ချလိုက်ပြီး

‘အလိုတော် မျက်နှာကြီးက ရဲလို့ မင်းသားလုပ်မယ့် သူက ရှက်နေလို့
ဖြစ်မလား။ လာ... လာ အတော်ပဲ ခြေခေါက်ထားလို့ နည်းနည်းမျက်နေ
တာနဲ့ ။ မင်း တို့ ရဲ့ တောင်ဝှေးလုပ်ကွာ’

ဇာတ်လမ်းအရ တရင်းတနှီးရှိရမည့် အနေအထားကိုသိနေသော သွ
န်းနံ့သာခင်အနေနှင့် ကူညီသည့်အနေဖြင့် မင်းသားအား ရဲဆေးတင်
ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ။

မင်းသားလက်မောင်းကိုလှမ်းကိုင်လိုက်ကာ တွဲခေါ်ရန် ဖိတ်ခေါ်လို
က်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် မင်းသားက

‘ဟာဗျာ ကျွန်တော် မိန်းမတွေနဲ့ အဲဒီလိုမသွားတတ်ဘူး။ ခင်ဗျား တ
စ်ယောက်ယောက်ကို တွဲဗျာ’ဟု ဆိုကာ သူ့လက်မောင်းကိုဆုပ်ကိုင်ထား

သော မင်းသမီးလက်ချောင်းများကိုဖယ်ကာ ကမ္မူးရှူးတိုးနှင့်ထွက်သွား
လေသည်။ သွန်းနံ့သာခင် အသံထွက်အောင် ရယ်လိုက်မိသည်။ ။

ဝီဘိ ကလေးဆိုးတစ်ယောက်လိုပါလား။

‘ဦးတိုက် ဆရာတင်တဲ့ မင်းသားကိုကြည့်ဦး ကလေးဆိုးကြီးလိုပဲ ဖြစ်ပါ့မလား’

‘ဖြစ်ရမယ်လေ။ ဇာတ်လမ်းအရ မိန်းမဆို အမေကလွဲပြီး အခြားသူတွေနဲ့ တရင်းတနှီးမရှိဘူးတဲ့ ဇာတ်ဆောင်နုရောဆိုတော့ အတော်ပဲပေါ့ ။ ရုပ်ကတော့ ကျေနပ်လောက်တယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင် တကယ်လူရွေးတော်တဲ့ ဒါရိုက်တာကြီးပါပဲ။ မင်းသားနဲ့ ရုပ်ပြစားဦးမယ်ပေါ့’

‘ဪ မင်းသမီး ခြေ တကယ်နာတာလား’

‘နိုး မင်းသားကို စမ်းတာလေ’

‘ဒီတော့ အဖြေတွေလား’

‘တွေ့တယ် တကယ့် အဖြူရောင်လေး သက်သက်ပဲ။ ကောင်းပါတယ်။ တစ်ခါတည်း အနုပညာအရောင်ကို တန်းဆိုးပေးလိုက်ရုံပဲပေါ့’

သွန်းနံ့သာခင် ပြောပြီး လေယာဉ်ဆီသို့ လှမ်းခဲ့လေသည်။ ။ သူ့နောက်မှ ပူစူးက ထပ်ချပ်မကွာ လိုက်ပါ လာလေသည်။ ။

သွန်းနံ့သာခင်သည် လေယာဉ်ထိုင်ခုံများ ဆီကိုကြည့်လိုက်သည် နှင့် မင်းသားကို တန်းတွေ့သည်။ ။

သူတကာထက်ထူးခြားသော ရုပ်ရည်ပိုင်ရှင်ပေပဲ။ သို့သော် သူ့နား၌ ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်က ပါနေသည်။ ။ မင်းသားဘေး

ထိုင်စရာ နေရာလပ် မရှိတော့သဖြင့် မင်းသားရှေ့ခုံ၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

‘ကောင်လေး စိတ်ကျဉ်းကျပ်ပေတော့’ဟု တမင်ကျီစယ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

အံ့ဘွယ်အောင် စိတ်ရှုပ်သွားသည်။ ။ သွန်းနံ့သာခင်ဟူသော မင်းသမီးကို ဖန်သားပြင်၌ ကြော်ငြာပေါ်လာသည့်အခါတိုင်း ‘သွန်းလေး ကိုယ့်သွန်းလေး လာပြီ’ဟု သူငယ်ချင်းများ နှင့် အလှအယက်အပြိုင်အဆိုင်အော်နေကြဖြစ်သည်။ ။

ယခု မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရပြီး တွဲဘက်ကာ သရုပ်ဆောင်ရမည်ဟု သိလိုက်ရကတည်းက ရင်ခုန်ကာပျော်ရွှင်ခဲ့သည်။ ။ ရင်ထဲဝယ် လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ်ဖြစ်သွားသည်။ ။

သို့သော် တကယ်တမ်းနဖူးတွေ့ဒူးတွေ့လည်း ကြုံရော သူကြောက်ဒူးတုန်လာသည်။ ။ အရှက်ပိုးတို့ က မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး မီးလောင်တိုက်သွင်းနေသည်။ ။

ဒုက္ခပါပဲ။

ဒီအတိုင်းသာဆို မင်းသားလုပ်လို့ မှ ဖြစ်ပါ့မလား။

ဖေဖေနှင့်ကလည်း လောင်းကြေးနှင့် စိန်ခေါ်ထားသည်။ ။ လောင်းကြေးက မနည်း။ ပြန်စဉ်းစားကြည့်တော့ အိပ်မက်လိုဖြစ်နေသည်။ ။

‘ဖိုးသား မင်း ရုပ်ရှင်မင်းသားလုပ်မလား’

လွန်ခဲ့သော ၁၀ရက်ခန့်က ညစာထမင်းစားရင်း ဖေဖေက သူ့အား အဆက်အစပ်မရှိ မေးခွန်းထုတ်လိုက်သောအခါ

‘လူရှေ့ မျက်နှာပြောင်တိုက်ရမယ့်အလုပ်ကြီး မလုပ်ချင်ပါဘူး’

‘ထင်သားပဲ ဒါရိုက်တာဦးတိုက်က မင်းမျက်နှာနဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို အရမ်းသဘောကျသွားတာ။ ဓာတ်ပုံစားတယ်တဲ့ ။ ရုပ်ကလည်း ဆွဲဆောင်မှုအားကောင်းတဲ့ ရုပ်တဲ့ ။ ဖေဖေက စိတ်ထဲကြိတ်ရယ်နေတာ။ ဒီကောင်ကိုများ မျောက်ဖိုးစိန်ကမှ လူကြည့်ဦးမယ်လို့ အင်း စိတ်ထဲကပဲ ပြောခဲ့တာ’

ဖေဖေ၏ စကားက... သူ၏ မဟာမာနကို ထိပါးစေသည် ။

ဖိုးသား၌ မလုပ်နိုင်သောအလုပ် လုပ်မရဘူးဆိုသော အလုပ်မရှိစေရ ။

သူတစ်ပါးကို မထိခိုက်စေနိုင်သောအလုပ်မျိုး ဖိုးသား မလုပ်ရဲတာမရှိစေရဟူသော မဟာမာနကို ထိခိုက်စေသည် ။

‘ဦးတိုက် နေ့လည်က တွေ့ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ လား ဖေဖေက ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကိုပါ ထောင်တော့မလို့ လား’

‘မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေ ဟိုတယ်လုပ်ငန်း အတွက်တော့ ဗီဒီယိုဒီဗီဒီကားတစ်ကား ထုတ်မယ်။ စီးပွားရေးသဘောအရပေါ့ကွာ။ အဲဒါ ဦးတိုက်နဲ့ စကားပြောတုန်းသူက သားကို တွေ့သွားပြီး သဘောကျလို့ တဲ့ မင်းသားတင်ရိုက်ချင်တယ်ပြောတာ’

သူ ရင်ခုန်သံနှုန်းမြန်လာသည် ။ ကျောင်းကပွဲတွေ၌ သီချင်း ဆိုခဲ့ဖူးသည် ။ ပုဏ္ဏားယိမ်းတို့ ဘာယိမ်းတို့ ၌ လည်း ဝင်ပါဖူးသည် ။

ဒါကငယ်စဉ်ကလေးဘဝက။ ပျော်တော့ ပျော်ခဲ့ဖူးသည် ။ ခု ကိစ္စက စွန့်စားခန်းတစ်ခုလိုပင်။

‘ဖေဖေက မင်းသားခ သက်သာအောင်လား’

‘နိုး နိုး သား မလုပ်ချင်လည်း ရတယ်။ ဖေဖေက ရှုံးမှာ စိုးနေတာ စီး ပွားရေးအရ ဟိုတယ်တွေ ဧည့်သည် များ အောင် ဆွဲဆောင်ဖို့ ရိုက်တာ။ ကိုယ့်သားကိုယ် မင်းသားတင်ရိုက်မိလို့ မိအေး နှစ်ခါနာ ဆိုသလို ကား ကလည်း မအောင်မြင် ဟိုတယ်လုပ်ငန်းကလည်း ငွေမဝင် ဖြစ်သွားမှာ စိုးလို့ သားကို မင်းသား မတင်ချင်ပါဘူး’

‘ဗျာ ဒါတော့ ဖေဖေ သားကို အထင်စမောလွန်းပြီထင်တယ်။ ဖေဖေ စကားပြင်လိုက်ရင် ကောင်းမယ် ထင်တယ် ဖေဖေ။ အချိန်မနှောင်းသေး ဘူးနော်’

ဖေဖေသည် သာ သူ့အတွက် အဖေ၊ သူ့အတွက် အမေ၊ သူ့အတွက် အစ်ကို၊ သူ့အတွက် သူငယ်ချင်းလိုဖြစ်နေသဖြင့် သူ မကြောက်မရွံ့ ကျီစယ် လိုက်လေသည် ။

‘အောင်နိုင်တို့ က ထွေးပြီးသား တံတွေး မမျိုချသလို ထွက်ပြီးသားစ ကား ပြင်ရိုးထုံးစံမရှိဘူးလေ ငါ့သား’

‘ဒါဖြင့်... ဖေဖေနဲ့ သား အလောင်းအစားတစ်ခုခုတော့ လုပ်ရမယ်’

‘အင်း ဇာတိကတော့ ပြုလာပြန်ပြီ’

‘သား အတည်ပြောနေတာ ဖေဖေ’

‘ပြောစမ်း ဘာများ လဲ’

သူ စဉ်းစားလိုက်သည် ။

ဘာတောင်းဆိုရင် ကောင်းမလဲ။

‘သား မင်းသားလုပ်မယ်’

‘ဟေ’

ဦးအောင်နိုင် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ ။

‘ဖေဖေကား ပေါက်မယ် သားလည်း ပေါက်မယ်ဆိုရင် ဖေဖေ ဘာ ပေးမယ် စဉ်းစားထားသလဲ’

ဖေဖေက သူ့အား ပြုံးပြုံးကြီးကြည့်သည်။ ။ လှောင်ပြောင်သောအကြည့်ဟု သူသိသည်။ ။

‘ဟုတ်မှ လဲ လုပ်ပါကွာ’

‘ဖေဖေကလည်း သားမေးတာ ဖြေပါ’

‘ဒီလိုဆို မင်းဘာလိုချင်သလဲပြောကွာ ဘယ်လောက်လိုချင်သလဲ’

‘စိန်ရွှေ ငွေ ဥစ္စာဓန ဘာလုပ်ရမှာ လဲ ဖေဖေ ပိုင်သမျှ သားဟာချည်း ပဲဟာ’

သားအဖနှစ်ယောက် ရယ်မောရင်း... သူ အကွက်ဆိုက်လေပြီ။

ဖခင်အား နည်းအမျိုးမျိုးနှင့် ပူဆာ၍ မရသော ရည်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်တော့မည်။

‘ကိုင်း ပြောလေ ဘာလိုချင်သလဲ ဖေဖေ သွားစရာ ရှိသေးတယ်’

‘တကယ်လို့ သား မင်းသား ဖြစ်သွားပြီလို့ လက်ခံတာနဲ့ ဖေဖေ သားကို ယူအက်စ်သွားခွင့်ပြုပါ’

‘ဟေ’

ဖေဖေ အငိုက်မိသွားလေပြီ။ မျက်နှာတစ်ချက်ပျက်သွားပြီး ချက်ချင်း ပင် ပြုံးကာ

‘ဘာများ လဲလို့ ဒါများ ပေးတယ်ကွာ။ မင်းမှ မဖြစ်နိုင်တာ။ ကားပေါက်တာ မပေါက်တာတော့ မဆိုင်ဘူးနော်။ မင်းသမီးက နာမည်ကြီးဆို

တော့ ပေါက်နိုင်ပြီးသား’

‘ထားပါတော့ သားအဖချင်းပဲ... သားကပဲ တစ်ထစ်လျှော့ပေးပါတယ်။ သားကို မင်းသားအဖြစ် ပရိသတ်လက်ခံတာနဲ့ ဖေဖေခွင့်ပြုရမယ်’

ဖေဖေက ပြုံးစရာနှင့်ခေါင်းညိတ်သည် ။ နောက် ထိုင်ရာမှာ ထသူ့ခေါင်းကိုတစ်ချက်ပုတ်ပြီး ထွက်သွားလေသည် ။

‘ဟေ့ကောင် ဘာပိုင်နေတာလဲ ယူလေ ဖိုးသား’

‘အင် ဘာလဲကွ’

အတွေးနယ်သို့... နောက်ကြောင်းပြန်ရောက်ရှိနေသောသူ့အား ဘေးနားမှ သူငယ်ချင်းဇော်ထွေးက တံတောင်နှင့်တွက်ကာ သတိပေးလိုက်တော့မှ ပြန်သတိရကာ လက်ရှိအခြေအနေကို သတိပြုမိလိုက်သည် ။

လေယာဉ်မယ်တစ်ဦးက ဗန်းနှင့် အမောက်ထည့်ထားသော သကြားလုံးများကို လှမ်းကမ်းပေးနေသည် ။ သူက ခပ်တည်တည်နှင့် လက်နှစ်ဖက်နှင့်နှစ်ဆုပ်နှိုက်ယူလိုက်သည် ။

လေယာဉ်မယ်လေးက ပြုံးစိစိလုပ်ကာ ဗန်းကို ရုပ်သိမ်းပြီး နောက်ခံသို့ ကူးသွားလေသည် ။ လေယာဉ်မယ်များ လည်း လှကြသည် ။

သို့သော် မင်းသမီးချောသွန်းနံ့သာခင်၏ ပင်ကိုယ်အလှကိုပင် သူသဘောကျမိသည် ။ သူ့ထက်တော့ အသက်ကြီးမည့်ပုံပင်။

သို့သော် ရဲတင်းလွန်းခြင်းကိုတော့ သူသဘောမကျချေ။ မင်းသမီးဆိုတာကလည်း ရဲတင်းသွက်လက်မှ ဖြစ်မည်လား။

မင်းသားကကော... အင်း လွယ်ကူသောအလုပ်တော့ မဟုတ်ဟု

တော့ သူသိ လာပြီ။

သူနှင့် လိုက်ဖက်သည့် ဆံပင်ပုံစံကအစ ပြောင်းလွဲညှပ်ခဲ့ရသည် ။ ၄
- ၅ ရက်လောက် ဦးတိုက်၏ ကင်မရာရှေ့၌ စကားပြော သီချင်းဆို
လမ်းလျှောက် အထိုင် အထ အပြုံးအကြည့်မျိုးစုံတို့ ကို
ခိုင်းသည့်အတိုင်း လုပ်ခဲ့ရသည် ။

သူ့ခေါင်းထဲဝင်နေသည် က သူငယ်ချင်းအချို့ရှိသော USA သို့ သွား
ရောက်ဖို့ ပဲဖြစ်သည် ။

သို့သော် ကင်မရာရှေ့ရပ်ဖို့ ဆိုသည် မှာ ပင် လွယ်ကူသောအလုပ်မ
ဟုတ်ဟု သူ ကောင်းစွာနားလည်သဘောပေါက် လာလေသည် ။

သူငယ်ချင်းတွေနှင့် လည်ပတ်သွားလာစဉ်က မီဒီယိုကင်မရာနှင့် အ
ပျော်တမ်းရိုက်ခဲ့သောအတွေ့အကြုံမျိုးက ရှိနေသဖြင့် အနည်းငယ်
တော့ ခံသာသည် ။

နောက်တစ်ပန်းသာသည် က လူမကြောက်တတ်ခြင်းဖြစ်သည် ။

သို့တိုင်အောင် စောစောက မင်းသမီးက သူ့လက်မောင်းလာချိတ်
တော့ သူ.. ထူပူကာ ဘာကြောင့် ငြင်းဆန်ထွက်ပြေးခဲ့ရသနည်းကိုတော့
သူ့ကိုယ်သူ နားမလည်နိုင်ချေ။

မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းများ လည်း ရှိခဲ့သည် ပဲ။ သို့သော် မိန်းမနှင့်ပ
တ်သက်လျှင်တော့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဆက်ဆံတတ်သည် က သူ့အကျင့်
ပင်။

အိမ်မှာ က မိန်းမအလုပ်သမား မရှိ။

တစ်ခါတစ်ရံ ဖေဖေ အစ်မ၊ သူ၏ ကြီးတော် လာလည်ပတ်တတ်သ
ည် မှ အပ မိန်းမ မရှိသော အိမ်ကြီး ဖြစ်သည် ။

ကျောင်းနေတော့လည်း စိန်ပေါကျောင်း။

တက္ကသိုလ်တက်တော့ ကွန်ပျူတာ။

အဲဒီမှာ မိန်းကလေးသူငယ်ချင်း အနည်းငယ် ရလိုက်သည် ။ ဒါလောကံပဲ မိန်းမအတွေ့အကြုံရှိသည် ။ ရည်းစားကလည်း မထားခဲ့။

ဒီပြဿနာတစ်ခုပဲ သူ့မှာ အခက်အခဲရှိလေသည် ။

မင်းသမီးကို ဘယ်လိုကြည့်ရမလဲ။ ဘယ်လို ထိတွေ့ရမလဲ။

ရင်မောစရာပဲ။

ဒါလည်း အကြောင်းတော့မဟုတ်။ ဒါရိုက်တာ သင်သည့်အတိုင်း သရုပ်ဆောင်လိုက်ရုံပဲ။

ရှုပ်တယ် တစ်ရေးလောက်နှပ်လိုက်ဦးမှ ... ဟူသော ရောက်တတ်ရာရာများကိုတွေးရင်း အံ့ဖွယ်အောင်သည် နောက်သို့မှီကာ အိပ် လိုက်လေတော့သည် ။

ဦးတိုက်က သူတင်သောမင်းသားကိုလှမ်းကြည့်ရင်း ပြုံးမိလေသည် ။

ကလေးဆိုးတစ်ယောက်လိုပါလား... ဟူသော ကောက်ချက်လေးဖြင့် ပြုံးမိလေသည် ။

သူ့သားသာ ရှိခဲ့လျှင် အင်း... ရုပ်မလှတော့ မင်းသားဖြစ်မည်မဟုတ် ။

သူ့လို ဒါရိုက်တာကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်သည် ။

ဦးတိုက်ရင်ထဲ နာကျင်လာသည် ။

ကလေးဘဝတည်းက ရုတ်တရက်ကွယ်လွန်သွားသည့်သားကို သ

တိရမိသည် ။ သားသာ ရှိသေးလျှင် ခု အံ့ဖွယ်အောင်တို့ အရွယ်ပေပဲ။
သားအစားထိုးကာ ကြိုးစားပျိုးထောင်ပေးလိုက်ရန်
သူဆုံးဖြတ်ပြီးသားဖြစ်သည် ။

အံ့ဖွယ်အောင်ကို လမ်းမှာ နေ၍ လမ်းသူရဲလေးဟု တင်စားနိုင်သော်
လည်း လူရမ်းကား မဟုတ်တာတော့ သူခန့်မှန်းမိလေသည် ။

ခုကြည့်... ငြိမ်နေရတော့ အငြိမ်မနေနိုင်၍ အိပ်နေသည် ။ သူတင်
ထားသောမင်းသားကို လှမ်းအကဲခတ်ရင်း သူ ပြုံးမိလေသည် ။

နောက် ခေါင်းထဲ၌ ရိုက်ကွင်းအတွက် စိတ်ကူးကြည့်ရင်း...
